

Sonja Zubović

GLINENA GOLUBICA

(pjesme izabrala Ana Horvat)

Ljerka Žingerl / TAKO JE LAKO

A Horvat
P Poetry

Sonja Zubović / GLINENA GOLUBICA

HRVATSKA LJUBAVNA LIRIKA u izboru Ane
Horvat

nakladnik
VERGL

za nakladnika
Zvonko Novosel

urednica
Ana Horvat

2013.

ISBN 978-953-7886-27-1

Sonja Zubović

GLINENA GOLUBICA

(pjesme izabrala Ana Horvat)

Ljerka Žingerl / TAKO JE LAKO

NEPREKIDNO GOVORIM: VOLIM TE

Neprekidno govorim: Volim te,
dok voziš, stojiš, smiješiš se...

Moraš znati, sve je to ništa,
u odnosu na to
koliko te stvarno volim.

ZEMLJA – ZRAK

Baš mi je drago,
neka nas je uzelo,
Zemlja - Zrak,
korak lak,
osmijeh blag.

Ćûtim te i uŹivam.

Ne Źuri, uspori,
ćim duŹe
Źetajmo takvi okolo!

PORED PROZORA

Nema te danima.
Pored prozora,
odana,
smijem se
i osjećam te na usnama.

Gledam svijet kroz bridove
tvog lika i želim
da ti stisnem ruku.

LEPTIR

Eter od lavande i smilja,
lagani ritmični
valovi u pijesku,
čuju se zrikavci.
Pomislim: gdje si ti,
kad gle, svjetiljka,
pa nekim čudom, leptir.
Još jedna
 slatka smrt.

TAKO JE LAKO

Kad voliš,
nisi baš svoj na svom,
pa šta, baš te briga
dal' si pametan.
Ljudi božji,
tako je lako
biti sretan!

DODIR

Tek naslućeni dodir
tik uz bedra,
šala,
sitan tren
naježen,
Njegov, Njen,
igra osjetila
sva sila,
lavina,
iznikla
iz bila.

TOPLE PJESME VEČERNJE

Na mojoj klupi sjede anđeli,
sniježi kroz prozore,
on zaboravlja kolače,
cvijeće, poklone,
a ja bih tako pjevala
 tople pjesme večernje,
priljubljena
uz njegovo lice.

PRAŠINA

Dotakni tajnu,
izgradi čaroliju,
osjeti ljubav
u pojmu,
smrvi se
u osjetu,
pretvori
u čistu prašinu,
padni potpuno
u emociju
i tako
živi
samo
nju.

GLINENA GOLUBICA

Kad kažeš: JA,
gdje se čuješ?

U grlu, glavi,
u grudima, iznutra,
il' ti zvoni – sve, kao gadaš
glinenog goluba?

Ne bih bila tvoja.
Ne grle me tvoje riječi,
već odavno sam umorna
od recitiranja.

NEMA KIŠE

Kiša, kiša,
tamnosiva obzorja,
zatvorena kaputarija,
sakupljena i razdijeljena vreva.
Odjednom, gle, izranja iz nje
nedužan osmijeh prolaznika.

Izdali me. Zaboravi.

Pred očima
slika i prilika
jedne ljubavi,
sjeta me zagrlj,
uvijek netko nekog ostavi.
Samo sjećanje, samo sjećanje
i ništa više.
Idemo dalje.
Nema kiše.

U PEKMEZU

Usred noći iz sna
budi me pjesma s radija,
ne znam gdje sam,
ni u snu, ni na tlu,
pipam prstima po zraku,
odlazim u kuhinju,
završavam u pekmezu,
slatka istina na nepcu,
utjeha nekom tamo
sjećanju.
Neću valjda uzet' srcu
jednu pjesmu!

JEL' SE VOLIMO, JEL' SE VOLIMO

Pa se nešto događa na liniji,
pa me krene panika.
On dolazi.
Izbacuje me iz prve,
iz druge
cipele.
Izvan kože, Zombi zna,
Stari Henry, Brenda,
misterija voda, likvora.
Da li ja to, čekaj...
volim? Gle,
cvijeće
u poštanskom sandučiću!
Uzimam ga i odlazim
u kadu, čajnu šalicu,
brišem gumicom
snove o princu.
Na mrtvo ime
plašim se,
vrtim nervozno nogama,
znojim se mimo pravila,
oko džepova, kuhinjskih pločica,
ni ne sanjam da je negdje pjevao,

s kim je dosad plesao,
a ne znamo,
a ne znamo,
jel' se volimo,
jel' se volimo...

NEKI MAJMUNI, NEKI MUŠKARCI

Pospano nedjeljno jutro
odzvanjalo je bjesovima
iz susjednog stana, u hodniku
osvanuo je veliki crni kofer i nepočešljan
muškarac raskopčane košulje,
dlakavih prsiju, djeca su prigušeno
plakala, tresnula su vrata.

Čulo se: Majmune, ne vraćaj se!
Potom tišina. Dlakavi muškarac
odlazi svojim putem.

Neke gospođe već su rasprostirale rublje,
provjetravale stanove, pristavljale juhe,
slagale ispeglano u ormare,
neki muškarci već su zavrtjeli daljinske
upravljače, internetske stranice,
novine, a neki napustili svoje žene.

Nit' su trudni nabujali, nit' su rodili,
nit' su dojili, a teško da su se i
noću budili, nije se očekivalo
da poslije pospremanja,
pranja, peglanja budu orni
za strasne ljubavne noći.

Umorni, razumljivo da su spavali.
Ipak, odlaze. Drugim ženama.
Ispeglane košulje, ulašteni podovi,
mirisne juhe nisu dovoljne.

Takvi dlakavi primjerci govore
da je obitelj svetinja, čak i
da je lijepo biti žena.
I više ne znam, jesu li
neki majmuni i neki muškarci
dorasli evoluciji.

Bilješka o pjesnikinji

Sonja Zubović, pjesnikinja i prozna spisateljica, rođena je 1962. u Zagrebu.

Odrasla je i živjela u Jastrebarskom. Diplomirala je jugoslavenske jezike i književnosti na *Filozofskom fakultetu* u Zagrebu.

Poezija joj je prevedena na esperanto. Pretežno piše poeziju i prozu za djecu i mladež.

Živi i radi u Zagrebu.

Objavljena pjesnička djela (za odrasle)

Sol na koži, Zagreb, 1997.,
Neukradivo nebo, Zagreb, 2012.

Kazalo

NEPREKIDNO GOVORIM: VOLIM TE	7
ZEMLJA – ZRAK	8
PORED PROZORA	9
LEPTIR	10
TAKO JE LAKO	11
DODIR	12
TOPLE PJESME VEČERNJE	13
PRAŠINA	14
GLINENA GOLUBICA	15
NEMA KIŠE	16
U PEKMEZU	17
JEL' SE VOLIMO, JEL' SE VOLIMO	18
NEKI MAJMUNI, NEKI MUŠKARCI	20
<i>Bilješka o pjesnikinji</i>	22

Sonja Zubović

GLINENA GOLUBICA
(pjesme izabrala Ana Horvat)

[www. Pjesnici-ane-horvat.net](http://www.Pjesnici-ane-horvat.net)
HRVATSKA LJUBAVNA LIRIKA

Nakladnik
VERGL d.o.o.
Zagreb, Trpimirova 7

za nakladnika
Zvonko Novosel

urednica
Ana Horvat

Vinjeta
Ljerka Žingerlin

Tehnička podrška i oblikovanje
Ozren Bedi

e-mail
anahorvat16@gmail.com

copyright ©
Ana Horvat | Ljerka Žingerlin

ISBN 978-953-7886-27-1

AEorvat
Poetry

